

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 1 marca 1965 r.

w sprawie ulg podatkowych z tytułu nakładów inwestycyjno-remontowych dokonywanych w gospodarstwach rolnych, położonych na niektórych obszarach kraju.

Na podstawie art. 3 ust. 1 i art. 35 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. z 1950 r. Nr 49, poz. 452, z 1959 r. Nr 11, poz. 61, z 1960 r. Nr 51, poz. 300 i z 1961 r. Nr 33, poz. 166) oraz § 19 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 maja 1956 r. w sprawie określenia zasad i trybu oraz organów właściwych do wydawania decyzji o umarzeniu oraz udzielaniu ulg w spłaceniu należności przysługujących jednostkom budżetowym oraz państwowym instytucjom, przedsiębiorstwom i bankom (Dz. U. z 1964 r. Nr 24, poz. 162) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Podatnikom podatku gruntowego, którzy na obszarze wymienionym w ust. 2 w okresie od dnia wejścia w życie niniejszego zarządzenia do dnia 31 grudnia 1970 r. dokonają inwestycji w postaci budowy nowych albo rozbudowy, odbudowy lub remontu istniejących budynków bądź części budynków gospodarczych (w tym również szklarni, silosów, studni i gnojowników), budynków mieszkalnych związanych z gospodarstwem rolnym lub w postaci założenia (budowy) nowych inspektów betonowanych na powierzchni co najmniej 30 m², albo założenia nowych sadów na po-

wierzchni co najmniej $\frac{1}{4}$ ha gruntów — przyznaje się ulgę w podatku gruntowym w formie zaniechania ustalenia zobowiązania podatkowego w zakresie tego podatku na zasadach określonych w mniejszym zarządzeniu. Przepis zdania poprzedzającego stosuje się także w wypadkach, gdy wydatki inwestycyjno-remontowe poniesione zostały przez dzierżawcę, a umowa dzierżawy została zawarta na piśmie.

2. Przepis ust. 1 stosuje się na obszarze województw koszalińskiego, olsztyńskiego (z wyjątkiem powiatów działowskiego i nowomiejskiego), opolskiego, szczecińskiego, wrocławskiego, zielonogórskiego i m. Wrocławia oraz powiatów: elckiego, goldapskiego i oleckiego województwa białostockiego, powiatów: elbląskiego, gdańskiego, kwidzińskiego, leborskiego, malborskiego, nowodworsko-gdańskiego i sztumskiego i m. Elbląga województwa gdańskiego, powiatu trzcianeckiego i m. Piły województwa poznańskiego, powiatów leskiego i ustrzyckiego województwa rzeszowskiego oraz niektórych gromad i miejscowości (wsi i przysiółków) w powiatach: puckim, wejherowskim i m. Gdańsku województwa gdańskiego oraz w powiatach: gorlickim, jarosławskim, jasielskim, krośnieńskim, lubaczowskim, przemyskim i sanockim województwa rzeszowskiego, wymienionych w wykazie stanowiącym załącznik nr 1 do zarządzenia.

§ 2. 1. Podstawę obliczenia ulgi stanowi wartość zużytych materiałów i robocizny, zwana dalej „nakładami”.

2. Ulgę stosuje się, gdy wartość nakładów wynosi przy inwestycjach budowlanych oraz remontach co najmniej 4.000 zł, a przy założeniu inspektów i sadu — co najmniej 2.000 zł. Prezydium wojewódzkich rad narodowych mogą — w zależności od potrzeb i warunków miejscowych — obniżyć kwoty określone w zdaniu poprzedzającym, nie więcej jednak niż o 25%.

3. Jeżeli podatnik dokonał inwestycji również z kredytów udzielonych przez bank lub instytucję kredytową (spółdzielnię oszczędnościowo-pozyczkową), wówczas ulgę stosuje się początkowo z tytułu sumy wydatkowanej na inwestycje z własnych funduszy podatnika, natomiast ulgę z tytułu nakładów poniesionych z kredytów stosuje się w miarę spłaty tych kredytów, dokonywanej w terminie określonym w § 5 ust. 1.

§ 3. W razie dokonania inwestycji w postaci budowy nowego budynku gospodarczego bądź mieszkalnego, związanego z gospodarstwem rolnym, podstawę obliczenia ulgi stanowi suma ubezpieczenia budynku, ustalona przez Państwowy Zakład Ubezpieczeń dla celów obowiązkowego ubezpieczenia budynków.

§ 4. 1. W razie dokonania inwestycji w postaci odbudowy, rozbudowy lub remontu albo zakończenia budowy nowego budynku lub części budynku gospodarczego bądź budynku lub części budynku mieszkalnego związanego z gospodarstwem rolnym oraz budowy, odbudowy, rozbudowy lub remontu studni, szklarni, inspektów, silosu lub gnojownika za podstawę obliczenia ulgi przyjmuje się wartość nakładów, ustaloną:

- 1) albo przez zespół, powołany w myśl obowiązujących przepisów przez prezydium gromadzkiej rady narodowej dla celów lustracji zagród wiejskich w zakresie potrzeb i rozmiarów remontów; zespół ten ustala wartość zużytych materiałów budowlanych i robocizny, opierając się na uproszczonych normach szacunkowych ustalonych przez Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych;
- 2) albo na podstawie oryginalnych dowodów (rachunków) zakupu materiałów budowlanych zużytych przy inwestycji z doliczeniem kosztów robocizny w wysokości określonej w tabeli stanowiącej załącznik nr 2 do zarządzenia;

3) albo na podstawie oryginalnych dowodów (rachunków) zakupu materiałów budowlanych zużytych przy inwestycji oraz dowodów (rachunków) stwierdzających koszty robocizny obcej.

2. Decyzja co do stosowania na obszarze danego powiatu jednej z zasad określonych w ust. 1 należy do prezydium powiatowej rady narodowej. W zależności od potrzeb i miejscowych warunków prezydium powiatowej rady narodowej może też wprowadzić dla poszczególnych gromad różne zasady stosowania ulg.

3. W razie powzięcia decyzji co do stosowania na obszarze danego powiatu zasady określonej w ust. 1 pkt 1, zespoły wymienione w tym przepisie obowiązane są przed dokonaniem inwestycji zbadać na miejscu stan obiektów, a po zakończeniu inwestycji — również na miejscu oszacować wysokość nakładów. Prace zespołów w tym zakresie nadzorują organy właściwe do spraw budownictwa.

4. W razie powzięcia decyzji co do stosowania na terenie danego powiatu zasady określonej w ust. 1 pkt 2, prezydium gromadzkiej rady narodowej — w zależności od warunków miejscowych — po uzgodnieniu z organem do spraw budownictwa prezydium powiatowej rady narodowej ustala w ramach tabeli (ust. 1 pkt 2) konkretny procent kosztów robocizny w stosunku do wartości materiałów, jaki będzie stosowany w danej gromadzie.

5. Jeżeli inwestycja została dokonana w postaci założenia nowych sadów, ustalenia wartości nakładów tych inwestycji dokonuje się przy zastosowaniu zasady określonej w ust. 1 pkt 3.

6. Bez względu na to, jaką zasadę ustalenia podstawy obliczenia ulgi stosuje się na danym obszarze, podatnikowi służy prawo żądania, aby wartość nakładów poniesionych w jego gospodarstwie została ustalona całkowicie na podstawie rachunków (ust. 1 pkt 3).

§ 5. 1. Ulgę wynosi 30% podstawy obliczenia (§ 3 lub § 4). W zależności od potrzeb i miejscowych warunków prezydium wojewódzkich rad narodowych mogą — jednolicie dla całego województwa lub różnie dla poszczególnych powiatów — podwyższyć wysokość ulgi z tytułu odbudowy i remontu budynków do 50% podstawy obliczenia.

2. Ulgi zastosowane do danego podatnika w okresie obowiązywania zarządzenia nie mogą przekraczać łącznie 50.000 zł.

3. Ulgę stosuje się przy wymiarze podatku gruntowego. Jeżeli inwestycje zostały zakończone po dokonaniu wymiaru podatku bądź gdy wniosek, o którym mowa w § 7, złożony został po dokonaniu tego wymiaru, wówczas ulgę stosuje się po uprzednim wznowieniu postępowania podatkowego.

4. Ulgę za dany rok podatkowy przyznaje się w granicach do 100% rocznego wymiaru podatkowego, a w pierwszym roku jej stosowania — w granicach nie zapłaconych jeszcze rat.

5. W razie niewyczerpania w roku podatkowym, w którym inwestycje zostały zakończone, całej kwoty ulgi, jaka przysługuje podatnikowi (ust. 1), ulgę stosuje się w okresie do 10 lat, licząc od roku zakończenia inwestycji. Prezydium wojewódzkich rad narodowych mogą — w zależności od warunków miejscowych — przedłużyć dla poszczególnych powiatów okres podany w zdaniu poprzedzającym, nie więcej jednak niż do 15 lat.

6. Jeżeli podatnik posiada zaległości w podatku gruntowym, wówczas ulgę stosuje się przede wszystkim w trybie umorzenia kwoty zaległości, odpowiadającej części nakładów określonych w ust. 1. Podatnikom, których gospodarstwa rolne uznane zostały za zaniedbane ekonomicznie w rozumieniu zarządzenia Ministra Finansów z dnia 26 lipca 1962 r. w sprawie scalenia zaległości finansowych właścicieli niektórych gospodarstw rolnych (Monitor Polski Nr 62,

poz. 298) i objęte pomocą Państwa, udziela się ulgi przede wszystkim w odniesieniu do bieżących należności, a następnie do należności scalonych.

7. Jeżeli w danym roku ulga z tytułu nakładów inwestycyjno-remontowych przekracza kwotę ulgi, jaka może być udzielona w podatku gruntowym, wówczas niezależnie od ulgi w podatku gruntowym umarza się podatnikowi część przypadającej od niego należności Państwowego Funduszu Ziemi w wysokości różnicy pomiędzy kwotą ulgi w podatku gruntowym a kwotą ulgi przysługującej mu z tytułu inwestycji, z tym jednak że łączna kwota ulgi w podatku gruntowym i należności Państwowego Funduszu Ziemi nie może przekraczać 50.000 zł (ust. 2). Przepis niniejszego ustępu stosuje się odpowiednio do podatników całkowicie zwolnionych od podatku gruntowego.

§ 6. 1. Decyzje w sprawie przyznania ulg wydają organy właściwe do wymiaru podatku gruntowego.

2. O przyznanych ulgach zawiadamia się podatników odrębnymi decyzjami. Ponadto wykazy tych podatników z podaniem wysokości przyznanych ulg podaje się do wiadomości mieszkańcom wsi przez wywieszenie tych wykazów na tablicach ogłoszeń na okres co najmniej dwóch tygodni.

§ 7. 1. Osoby ubiegające się o ulgę powinny złożyć odpowiedni wniosek do biura gromadzkiej rady narodowej, a na obszarze miast i osiedli — do organu właściwego do wymiaru podatku gruntowego w ciągu trzech miesięcy po zakończeniu inwestycji. Na obszarach wiejskich, gdzie podstawy obliczenia ulgi ustalać będą zespoły w drodze oszacowania (§ 4 ust. 1 pkt 1), podatnicy obowiązani są również zawiadamiać biuro gromadzkiej rady narodowej o zamiarze rozpoczęcia robót i przypuszczalnym terminie ich rozpoczęcia dla umożliwienia zespołowi dokonania oświadczenia w właściwym czasie. W razie niedopełnienia obowiązku przewidzianego w zdaniu poprzedzającym podstawę obliczenia ulgi ustala się w sposób określony w § 4 ust. 1 pkt 3.

2. We wniosku podatnik powinien m.m. podać, czy sam lub wspólnie z nim gospodarujący członek rodziny korzystał z kredytu na dokonaną inwestycję i w jakiej wysokości.

3. W wypadkach określonych w § 4 ust. 1 pkt 2 podatnik obowiązany jest dołączyć do wniosku oryginalne rachunki za materiały zużyte przy inwestycji, a w wypadkach określonych w § 4 ust. 1 pkt 3 i ust. 5 i 6 — również oryginalne rachunki za robocizną obcą. Rachunki te zwraca się podatnikowi z zamieszczoną na nich adnotacją, że zostały wykorzystane przy rozpatrzeniu wniosku o ulgę.

4. Jeżeli zastosowanie ulgi zależne jest od spłaty zaciągniętego kredytu, organ finansowy właściwy w sprawie przyznania ulgi zawiadamia o tym instytucję kredytową, która obowiązana jest poinformować organ finansowy o wysokości udzielonego podatnikowi kredytu inwestycyjnego oraz corocznie informować, jaką kwotę kredytu w danym roku podatnik spłacił.

§ 8. 1. Po otrzymaniu wniosku o przyznanie ulgi biuro gromadzkiej rady narodowej, a na obszarach miast i osiedli organ właściwy do wymiaru podatku gruntowego:

- 1) zbada, czy w myśl prawa budowlanego na dany rodzaj robót wymagany był zatwierdzony plan lub zezwolenie i czy podatnik te dokumenty otrzymał; jeżeli podatnik wbrew przepisom prawa budowlanego takich dokumentów nie posiada — wzywa podatnika o przedstawienie w terminie 14 dni takich dokumentów, uprzedzając go, że w razie niedopełnienia tego obowiązku wniosek o przyznanie ulgi pozostanie bez rozpatrzenia;
- 2) w wypadkach określonych w § 4 ust. 1 pkt 3 zbada, czy roboty zostały faktycznie wykonane, czy objęte nimi budynki nadają się do użytku, czy wysokość nakładów materiałowych objętych rachunkami odpowiada faktycznemu zużyciu materiałów, a podana w

rachunkach cena robocizny odpowiada miejscowym warunkom;

- 3) w wypadkach określonych w § 3 zwraca się do inspektoratu powiatowego Państwowego Zakładu Ubezpieczeń o podanie sumy ubezpieczenia budynku.

2. Jeżeli biuro gromadzkiej rady narodowej nie posiada jeszcze uprawnień w zakresie wymiaru i rachunkowości podatku gruntowego, wniosek podatnika o przyznanie ulgi, uzupełniony przez biuro danymi wymienionymi w ust. 1, przekazuje się wydziałowi finansowemu prezydium powiatowej rady narodowej.

§ 9. Jeżeli podatnik rozpoczął inwestycje (zgrupował materiały budowlane, przystąpił do budowy fundamentów itp.), wówczas — przed terminem zakończenia inwestycji — może on złożyć wniosek o odroczenie płatności tej części podatku gruntowego bądź należności Państwowego Funduszu Ziemi, jaka nie będzie się od niego należała po przyznaniu mu w przyszłości ulgi w związku z zakończeniem inwestycji. Podatnik powinien oświadczyć we wniosku, jaką kwotę nakładu pokrył z funduszy własnych.

§ 10. Przepisy paragrafów poprzedzających stosuje się odpowiednio do kolek rolniczych oraz ich ośrodków rolnych, z tym że:

- 1) inwestycje w postaci założenia nowych sadów i nowych inspektów betonowanych nie są uwarunkowane wielkością powierzchni (§ 1 ust. 1);
- 2) do nakładów inwestycyjnych, stanowiących podstawę obliczenia ulgi, wlicza się nie tylko wartość nabytych materiałów, lecz także wartość materiałów wyprodukowanych we własnym zakresie (§ 2 ust. 1);
- 3) podstawę obliczenia ulgi przy inwestycjach w postaci odbudowy, rozbudowy lub remontu budynków gospodarczych (w tym również szklarni, silosów, studni i gnojowników) bądź mieszkalnych związanym z gospodarstwem rolnym stanowi udowodniona rachunkami bądź danymi z księgowości wartość nabytych lub wyprodukowanych materiałów i koszty robocizny, poniesione z własnych funduszy kółka rolniczego lub jego ośrodka rolnego; ulgę stosuje się, jeżeli nakłady inwestycyjne wynoszą przy inwestycjach oraz remontach co najmniej 10.000 zł, a przy założeniu inspektów i sadów — co najmniej 5.000 zł (§ 2 ust. 2);
- 4) przy podejmowaniu inwestycji ze środków Funduszu Rozwoju Rolnictwa do sumy własnych nakładów inwestycyjnych nie wlicza się środków tego funduszu;
- 5) wysokość pełnej ulgi nie jest kwotowo ograniczona;
- 6) w razie niewyczerpania w roku podatkowym, w którym inwestycje zostały zakończone, całej kwoty ulgi, jaka przysługuje, ulgę stosuje się w okresie do 10 lat, licząc od roku zakończenia inwestycji, a jeżeli chodzi o ulgę z tytułu nakładów pochodzących z kredytów bankowych — licząc od roku, w którym przypada płatność pierwszej raty kredytu bankowego.

§ 11. 1. Traci moc zarządzenie Ministra Finansów z dnia 6 maja 1960 r. w sprawie ulg w podatku gruntowym oraz w spłaceniu należności Państwowego Funduszu Ziemi z tytułu inwestycji dokonywanych w gospodarstwach rolnych, położonych na niektórych obszarach kraju (Monitor Polski z 1960 r. Nr 44, poz. 212, z 1961 r. Nr 66, poz. 284, z 1962 r. Nr 35, poz. 169 i z 1964 r. Nr 12, poz. 56). Ulgi udzielone na podstawie tego zarządzenia zachowują moc do czasu ich wygaśnięcia w granicach ustalonych prawomocnymi decyzjami.

2. Wnioski o przyznanie ulgi z tytułu inwestycji, nie rozpatrzone prawomocnie przed dniem wejścia w życie niniejszego zarządzenia, podlegają rozpatrzeniu według zasad niniejszego zarządzenia.

§ 12. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: J. Albrecht

Załączniki do zarządzenia Ministra
Finansów z dnia 1 marca 1965 r.
(poz. 44).

Załącznik nr 1.

WYKAZ GROMAD I MIEJSCOWOŚCI (WSI I PRZYSIÓLKÓW) W POWIATACH: PUCKIM, WEJHEROWSKIM I W M. GDAŃSKU WOJEWÓDZTWA GDANSKIEGO ORAZ W POWIATACH: GORLICKIM, JAROSŁAWSKIM, JASIELSKIM, KROŚNIŃSKIM, LUBACZOWSKIM, PRZEMYSKIM I SANOCKIM WOJEWÓDZTWA RZESZOWSKIEGO

Nazwa województwa	Nazwa powiatu	Nazwa gromady	Nazwa miejscowości (wsi i przysiółków)	
gdańskie	pucki	Wierzchucino	wsie: Białogóra, Brzyno, Słuchowo i Wierzchucino	
		Gniewino i Kostkowo	wszystkie wsie i przysiółki	
	wejherowski	Linia	wieś Osiek	
rzeszowskie	m. Gdańsk		Płonia Mała	
		gorlicki	Gładyszów, Śnietnica, Uście Gorlickie, Wysowa	wszystkie wsie i przysiółki
			Sękowa	wsie: Bartne, Bodaki, Małastów, Owczary, Męcina Wielka i Ropica Górna; przysiółki: Kraczonka, Pętna, Przegonina, Pstrążne i Dragaszów
	jarosławski	Kryg	wsie: Rozdziele i Wapienne	
		Lipinki	wieś Bednarka i przysiółek Bednarskie	
		Szymbark	wieś Bielanka	
		Ropa	wieś Łosie	
		Adamówka	wsie: Cieplice, Pawłowa i Dobcza	
	jasielski	Młyny	wszystkie wsie i przysiółki	
		Wiązownica	wsie: Wiązownica, Nielepkowice i Manasterz	
		Cieklin	wsie: Folusz i Wola Cieklińska	
		Kąty	wsie: Brzezowa, Desznica i Jaworze	
	krośniński	Krempna	wszystkie wsie i przysiółki	
		Osiek Jasielski	wieś Pielgrzymka	
		Zmigród Nowy	wsie: Łysa Góra i Zmigród Nowy	
miasto Dukla i gromady: Iwla, Polany i Tylawa		wszystkie wsie i przysiółki		
lubaczowski	miasto Cieszanów i gromady: Basznia Dolna, Cewków, Horyniec, Krowica Hołodowska, Lubliniec Nowy, Werchrata i Wielkie Oczy	wszystkie wsie i przysiółki		
	przemyski	Bircza, Leszczawa Dolna, Kalników, Nowosiółki Dydyńskie, Olszany, Ryboty-cze, Stubno, Sufczyzna i Żohatyn	wszystkie wsie i przysiółki	
Dubiecko		wsie: Sielnica i Polchowa wraz z przysiółkami		
Krasiczyn		wsie: Tarnawce i Zalesie		
Fredropol		wsie: Koniusza i Sólca		
Nienadowa		wieś Hucisko-Nienadowskie		
Krzywca		wsie: Chyrzyna, Kupna i Średnia		
Babice		wsie: Babice i Bachów		
sanocki	Bukowsko, Jaśliśka, Komań-cza, Mrzygłód, Posada Górna, Sieniawa, Szczawne, Tyrawa Wołoska	wszystkie wsie i przysiółki		
	Olchowce	wsie: Załuż i Wujskie; przysiółki: Doliny Załuskie, Kuca-by, Łazy, Pomiaraki, Słonne i Wapniska		

Załącznik nr 2.

TABELA PROCENTOWYCH NARZUTÓW DO WARTOŚCI NAKŁADU MATERIAŁÓW DLA CELÓW SZACUNKOWEGO
OBLICZANIA PODSTAWY ULGI INWESTYCYJNEJ

Lp.	Grupy materiałów remontowo-budowlanych	Procentowy narzut		
		od	—	do
1	betoniarskie i murarskie	45	—	65
2	blacharskie i dekarские	65	—	80
3	ciesielskie i stolarskie	65	—	80
4	instalacyjno-elektryczne	70	—	85
5	malarskie	85	—	100
6	szklarskie	30	—	40
7	ślusarskie	60	—	75
8	zduńskie	45	—	60
9	studniarskie	35	—	45
10	inne	40	—	60

Pouczenie: Szacunkową podstawę, od której oblicza się wysokość ulgi inwestycyjnej, ustala się w następujący sposób:

- a) sumuje się rachunki za materiały tej samej grupy i uzyskaną kwotę zwiększa się o odpowiedni narzut, otrzymując w ten sposób wartość nakładu inwestycyjnego dokonanego w ramach tej grupy materiałów,
- b) w sposób podany pod lit. a) ustala się wartość nakładów dokonanych w ramach każdej pozostałej grupy materiałów oddzielnie,
- c) następnie sumuje się otrzymane z poprzednich obliczeń kwoty nakładów dokonanych w ramach poszczególnych grup materiałów i otrzymuje się wartość ogólną nakładów, stanowiącą podstawę do obliczenia ulgi.